

686

Διαθήκη

φ. 365^Γ

/ Φ 395

/ [+ Εἰς δόξαν τοῦ] αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1687/ ἐν μηνὶ Δικεβρίου 28/ τὴν σήμερον ἐνεφανίστην εἰς τὴν [μπαρρησία] / κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοταρίου ὁ πανοσιώτατος ἐν ἱερομονάχοις κὺρ Μελέτιος Πο / [λίτης] ἐπὶ κλίνη λέγοντας πὼς ἔστωντας καὶ νὰ ἔδωσεν τὸ κοινὸν χρέος τοῦ θανάτου ὁ μακαρίτης ὁ / πατέρας του ὁ ποτὲ Σταμάτης Πολίτης καὶ ἡ μητέρα του ἡ ποτὲ Σταμάταν καὶ οὕτως τὸς ἐπομείνασιν παι / [δί]α πέντε πρῶτος Ἰωάννης δεῦτερος ὁ ἄνωθεν ἱερομόναχος καὶ τρίτος ὁ καλόγερος Κυπριανὸς / ὁ [ό]ποῦ[ος] εὐρίσκεται εἰς τὸ "Ἁγιο" Ὄρος καὶ τέταρτος ὁ Παντελοῦς καὶ ἐπόμενε χρόνων τριῶν ἄρφανὸς / καὶ πένπτον μία θηλυκὴν τὸ ὄνομάν της Καλὴ καὶ ἔτзин ἔφυγεν ὁ ἄνωθεν καλόγερος εἰς τὸ "Ἁγιον" Ὄ / ρος ἔφυγεν καὶ ὁ Ἰωάννης καὶ ἐπῆγε εἰς τὴν Σμύρνη διὰ τὸ συμφέρον τος εἰ δὲ ὁ ἄνωθεν ἱερομόναχος / ἔμεινε ἐδῶν εἰς τὴν Ναξία μὲ τὰ ἄνωθεν δύο ἄρφανά τὸν Μπαντελοῦ καὶ τὴν Καλὴν καὶ ὡσάν μπρῶτος / καὶ γροικιζάμενος ἔπγασεν τὸ σπίτιν τος καὶ τὰ πράματάν τος καὶ ἐπατήρησεν πολλὰ εἰς πενητίες καὶ εἰς / χρέη ποὺ ἤρε ἀπὸ τὶς γονεῖς του καὶ εἰς ὁξοδες καὶ ἀνεθρέμματάν τος καὶ εἰς κουρσέματα ὅπου ἐλά-
χασιν / ἀπὸ Τούρκους καὶ ἀπὸ Φράνγκους ποὺ εἶναι φανερόν τοῖς πᾶσιν. "Ὅθεν ἐφάνη του ἀρμόδιον ἀπὸ φώτησιν / Θεοῦ καὶ ἐπάνδρεψε τὴ θηλυκὴν ἡγουν τὴν ἄνωθεν Καλὴ διὰ νὰ τὴν τιμήσῃν σκαθὼς τοῦ ἔγραψεν / καὶ ὁ Ἰωάννης ἀπὸ τὴ Σμύρνη καὶ καθὼς τοῦγραψεν καὶ ὁ καλόγερος ἀπὸ τὸ "Ἁγιο" Ὄρος ὅτιν νὰ εὔρην νὰ τὴν / πανδρέψῃν νὰ τιμηθῇν καὶ οὕτως ἔκαμεν κατὰ τὴν γνώμην τος καὶ κατὰ τὴν γνώμην του καὶ ἐπάνδρεψέν την καὶ / [ἐ]δωσέν της ἐκεῖνα ὅπου τὸν ἐφώτισεν ἀφέντης ὁ Θεὸς ἐπομείνασιν ἀκόμην καὶ εἰς τὸ χέριν του εἰς τὴν Στε / [λ]ίδα τὰ ἐμισὰν χω-
ράφια καὶ εἰς τὴν Κάππαρη ἓνα καυκαράκι ἀκόμα καὶ εἰς τὸν Ξερόκαμπον / χωράφια καὶ εἰς τὰ Καστέλια τοῦ Χαδεμένου τὰ Χωράφια ἀκόμη καὶ ἓνα σπίτιν εἰς τὸ Ἀγερ-
σανὶ ὁ / ποὺ ἐκράτηξεν μὲ πάρτην ἀμπέλι παντοτινόν. Πλὴ λέγειν ὁ αὐτὸς ἄνωθεν ἀφέντης ἱερο / μόναχος πὼς λογαριάζειν Θεοῦ θέλοντος διὰ νὰ πάγην τὴ Σμύρνη καὶ ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ κάμην καὶ / τύχη του θάνατος τὰ ἄνω λεγόμενα πράματα καὶ σπίτιν νὰ εἶναι τοῦ ἄνωθεν ἀδελφοῦν του τοῦ Παντε / λοῦ εἰ καὶ ὁ Κύριος τὸν ἐφυ-
λάξην καὶ ἔλθην πάλιν καταβόδιο εἰς τὸν τόπον του νὰ εἶναι πάλι νοικοκύρης / εἰς ὅλα τὰ ἄνωθεν καὶ ἂν εἶναι εἰς τὴν ὑπακοήν του ὁ ἄνωθεν Παντελοῦς νὰ τὸν ἐπαν-
τρέψῃν μὲ / τὸ θέλημάν του θέλγειν τὸν ἐπουρκίσειν ἐκεῖνον ποὺ τὸν ἐφωτίσειν ἀφέν-

της ὁ Θεὸς ἀκόμα λέγειν / πὼς κρατεῖν ἄλλο ἓνα χωράφιν στὶς Καλογέρους ἀπὸ τοῦ κυροῦν τος καὶ ἐπόμεινε καὶ χρέος τοῦ κυροῦν / τος ἀκόμην εἵκοσιν ρεάλια καὶ ἔτζιν ἄν ἴσως καὶ βγάλειν ταν ἰδεῖν καλῶς εἰ δὲ καὶ ἀπομείνου / ὅποιος πάρει τὸ εἰρημένον πρᾶμα ἃς δίνει καὶ τὸ αὐτὸν χρέος. "Οθεν βεβαιώνει τὸ παρὸν μὲ / ἀξιοπίστους μαρτύρους καὶ μὲ ἰδιόχειρόν του καὶ τὰ ἐξῆς λέγοντας καὶ τοῦτον ὁ ἄνωθεν ἀφέντης / ἱερομόναχος πὼς ὅποιον παιδὶν ἤθελε εὐρεθῆν νὰ σκανταλίσην καὶ νὰ ἔβγην ἀπ' ὅ,τι ἤκα / με αὐτὸς νὰ ἔχην τὴν κατάραν τοῦ ἀφέντην τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικήν του.

/ — Νικόλαος Δροσᾶς μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε —

/ — Νικολὸς Μπάκαλος μάρτυρας —

/ — ἐγὼ Μελέτιος ἱερομόναχος Πολίτης βεβαιώνω τ' ἄνωθε —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

687

Μαρτυρία

φ. 365^v

/ Φ 395

Ἐβγαλμένη

/ + 1687 / Δικεβρίου 28 / τὴν σήμερον ἐνεφανίστην εἰς τὴν μπαρρησία κάμοῦ τοῦ ὑπογρά[φοντος νοταρίου] / ὁ κύρ Νικηφόρος Σκούληκας ἀπὸ ἐνστασιν τοῦ κύρ Μιχάλη Σμαήλη ὁ ὅποιος κύρ [Νικηφόρος] / μαρτυρᾷ καὶ λέγειν ἀπάνω στὴν ψυχὴν του καὶ εἰς φόβον Θεοῦ πὼς ὁ ἄνωθεν κύρ Μι[χάλης] / εἶχεν ἀγελάδες μισιάρικες μὲ τὸν ἀφέντη Τζανάκη Καζανόβα καὶ ἀπ' ἐκεῖ [] / γελάδες ἤχασε μία μὲ τὸ συρτόν της ἀσερνικὸν ὁ αὐτὸς Μιχάλης καὶ ἔτζιν ἐρώτηξε τὸν ἄ / νωθεν Νικηφόρον ἄν τὴν εἶδε διατὶν ἤζαρεν εἰς τὰ μέρην τοῦ Νικόλα τοῦ Γιαννᾶ [] μέ / ρος τοῦ Ἀγίου Φικᾶ ὅπου ἤζαρεν καὶ ἐδούλευεν ὁ κύρ Νικηφόρος καὶ ἔτζιν του [] / ξέρε πὼς εἶδαν τὸν Μιχάλην τὸν Καλογεράκη καὶ ἐπῆγεν μέσαν εἰς τὴν Φανερωμένην [] / ἐπῆρεν τὸν Κωνσταντῆν τοῦ Τζουνάκη καὶ ἤφερέν τότε ἀπάνω στὸν Ἀγιν Φικᾶ καὶ ἤτονε [] / λάδαν ἢ ἄνωθεν ποὺ ἐχάνουν τότε ἀπόξων ἀπὸ τοῦ παπᾶ κύρ Βασίλη τοῦ Συρίγουν τὸ ἀμ[πέλιν] / καὶ ἐπιάσασιν καὶ ἔδεσάν την καὶ ἐπῆρεν τήνε ὁ ἄνωθεν Κωνσταντῆς καὶ ἔφυγεν ἡ ὁποία [] / θεσιν εἶναι ὡς λέγειν πέντε χρόνοι περασμένοι ὡς τώριν τὴν ὁποία μαρτυρία τὴν ἔ[καμε] / ὁμπρὸς μας καὶ ὁμπρὸς τοῦ μαστροῦ Γεώργην Χαμπάκη.

/ — Ἀκόμη ἐνεφανίστην καὶ ὁ Λιαρμάκης τοῦ Μιχάλη τοῦ Σάββαν καὶ μαρτυρᾷ